

Лешик Святослав Володимирович

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (м. Київ, Україна)

<http://orcid.org/0009-0003-0333-4233>

e-mail: 7svl@i.ua

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ПРОЦЕСІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Резюме

Аналізуються особливості інформаційної політики в процесі євроінтеграції України. Обґрунтовано, що проблема політичної інформації в євроінтеграційному процесі України знаходиться в центрі пошуків на шляху інформатизації українського суспільства.

Аргументується, що для розв'язання цих питань необхідно оцінити законодавство та науково-практичні напрацювання і дослідження у сфері інформаційної політики України. Показано порівняння права ЄС та України, а також аналіз перспектив євроінтеграції України в інформаційній сфері. Відповідно, постає питання брак належної практики та ефективності інформаційної політики в процесі євроінтеграції України. Порівнюючи досвід ЄС та України, показано, що дослідження інформаційної політики в контексті європейської інтеграції є нагальним в умовах війни, оскільки воно допомагає зрозуміти, як політики можуть зменшити цифровий розрив, сприяти цифровій інтеграції та заохочувати цифрові інновації для підвищення конкурентоспроможності, зайнятості та добробуту суспільства. Розробка ефективної інформаційної політики в контексті європейської інтеграції вимагає розуміння законодавчої та нормативної бази, яка регулює впровадження та поширення цифрових технологій у Європі.

Ключові слова: права і свободи людини, євроінтеграція, політика, інформація, війна, правовий захист.

Вступ

Актуальність даної роботи зумовлена необхідністю дослідження інформаційної політики в процесі євроінтеграції України для створення та підтримки ефективного та сталого інформаційного суспільства, яке сприяє зростанню, інноваціям та громадському добробуту як в Україні, так і в Європі.

У сучасному світі, де глобальні виклики лишають за собою сліди та порушення прав людини, питання ефективності інформаційної політики набуває актуальності. Інформаційна політика впливає на сприйняття та реакцію громадян на євроінтеграційні процеси, що може визначити успіхи або невдачі в цьому напрямку. Також, інформаційна політика має вплив на сприйняття України як самостійного та незалежного суб'єкта європейської політики, що може мати важливі наслідки для міжнародного співробітництва та партнерства.

Далі, це важливо для формування іміджу України як країни, яка дотримується європейських цінностей та стандартів. Враховуючи ці аспекти, дослідження інформаційної політики в процесі євроінтеграції України є важливим для розуміння та покращення цього процесу.

Таким чином, аналіз ефективності інформаційної політики стає невід'ємною складовою висвітлення та вирішення глобальних викликів, також пов'язаних із захистом прав людини під час війни.

З початком європейської інтеграції України процес адаптації українського законодавства до стандартів ЄС та вимог Європейської спільноти призвів до низки змін у нормативному регулюванні відповідно до принципів ЄС. Тому актуальність нашого дослідження порядку необхідності визначення практичної доцільності та ефективності інформаційної політики в процесі євроінтеграції України.

Метою даної статті є виявлення особливостей законодавчого розвитку та закономірностей інформаційної політики в процесі євроінтеграції України.

Автор формує такі завдання:

- проаналізувати місце інформаційної політики в процесі євроінтеграції України під час російсько-української війни;
- дослідити стан практичної реалізації інформаційної політики в процесі євроінтеграції України;
- визначити основні прогалини та тенденції розвитку інформаційної політики в процесі євроінтеграції України.

Проблемними аспектами залишаються проблеми розвитку та практичної реалізації інформаційної політики в процесі євроінтеграції України через виклики та проблеми, з якими стикаються політики та зацікавлені сторони в управлінні цифровою революцією. Це питання набуває особливої актуальності у зв'язку з порушенням Російською Федерацією міжнародного права та вчиненням низки воєнних злочинів. Саме ці фактори зумовлюють актуальність цієї статті.

Методи дослідження

У статті використано загальнонаукові та правові методи дослідження, серед яких важливе місце займає історичний метод, який дозволив детально дослідити та проаналізувати матеріали в історичному контексті, а також

вивчити періоди реалізації інформаційної політики в процесі євроінтеграції України. За допомогою порівняльного методу було досліджено законодавчу базу України та Європейського Союзу. Використано системний підхід, а також емпіричні методи дослідження.

Дана методологія даного наукового дослідження щодо особливостей інформаційної політики в євроінтеграційному процесі України базується на наступних етапах і методах.

Перш за все, було проаналізовано наявну українську та європейську літературу та нормативно-правові документи, що стосуються євроінтеграційних процесів та інформаційної політики України. Досліджено українські та зарубіжні науково-практичні матеріали з теми дослідження. Серед досліджуваних джерел відібрано праці, які дали змогу дослідити те, що дало можливість дослідити генезис інформаційної політики в процесі євроінтеграції України. Це допомогло визначити ключові нові питання, виклики та можливості в цій галузі. Наступним кроком був аналіз первинних даних, а саме аналіз законодавства. На цьому етапі ми визначили тенденції впливу інформаційної політики на євроінтеграційні процеси.

Результати дослідження

Проблема інформаційної політики в контексті глобалізаційних викликів та євроінтеграційних процесів знаходиться в центрі пошуку українського суспільства. Інформаційні права людини, які ґрунтуються на свободі та рівних можливостях, власній ідентичності, соціальному захисті та правових механізмах їх забезпечення, є основою збалансованого розвитку особи, суспільства та держави. У країнах розвиненої демократії права людини та механізми їх реалізації та захисту постійно перебувають у центрі уваги науковців, експертів, правозахисних організацій, а також є предметом наукових досліджень.

Конституції сучасного світу, закріплюючи правовий статус особи, ґрунтуються на досягненнях міжнародного права у сфері прав і свобод людини та громадянина, що є цілком закономірним і об'єктивним, оскільки міжнародне право міжнародне як нормативна система розробила базові положення та механізми прав людини [1, с. 42].

В Україні законодавче регулювання інформаційної політики в процесі євроінтеграції включає ряд правових актів та документів, які забезпечують правову базу для реалізації інформаційної політики та сприяють її впровадженню. **Закон України «Про інформацію»** визначає основні принципи та правила, які регулюють збір, обробку, зберігання та поширення інформації в Україні. Він також визначає права та обов'язки громадян та органів влади у сфері інформації.

Закон України «Про доступ до публічної інформації» визначає права громадян на отримання публічної інформації та обов'язки органів влади щодо надання цієї інформації.

Він також визначає порядок подання запитів на отримання публічної інформації та процедуру розгляду таких запитів.

Далі, **Стратегія інформаційної політики України** вказує основні напрямки та завдання інформаційної політики України в контексті євроінтеграції. Вона містить стратегічні цілі та завдання, які мають бути досягнуті в процесі реалізації інформаційної політики.

Державна програма розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2021-2025 роки визначає стратегічні напрямки розвитку інформаційного суспільства в Україні та містить заходи, спрямовані на підвищення доступності та якості інформаційних послуг, розвиток інформаційних технологій та інфраструктури, підвищення медіа грамотності та інші.

Відповідно, станом на 2024 рік євроінтеграція є стратегічним курсом України, прі тому швидкість її розвитку зростає [2, с. 283].

В історичному контексті, інтеграція держав, як політична, так і економічна, безумовно, є одним із процесів, що характеризують європейський континент після Другої світової війни. Звичайно, спроби і пропозиції щодо інтеграції були й раніше, але лише після 1945 року вони були дійсно ефективно реалізовані.

Таким чином, Європейський Союз—це співтовариство держав, яке історично ґрунтується на принципах свободи, демократії, поваги до прав людини та верховенства права. Створення Європейського співтовариства вугіллятасталів1951році,апотімЄвропейськогоекономічногоспівтовариства та Єврратому в 1957 році призвело до тісної співпраці між країнами західної частини Європи, але це сталося лише після падіння комуністичних режимів. В цей час було відкрито шлях до інтеграції Центрально-Східної Європи (у 2004 та 2007 роках). Тривалий процес передував формуванню сучасного підходу до інтеграційного процесу. На даний момент Європейський Союз, який складається з 27 країн, є, безперечно, найуспішнішим прикладом інтеграції у світі [3, с. 10-11].

У 1994-2004 роках робиться основний акцент на напрямках та особливостях співпраці ЄС-Україна щодо обговорення та запровадження демократичних реформ, а також подолання основних перешкод для їх успішного впровадження.

Зважаючи на нещодавні розширення Європейського Союзу у 2004 та 2007 роках, питання про кордони нового Союзу актуалізує проблему сенсу та сутності європейського проекту, оскільки наразі необхідно переосмислити саму концепцію Європейського Союзу. Беручи до уваги нові причини, серед яких важливе місце посідають воєнні та інформаційні загрози, формується

концепція кордонів, що стала динамічною та інноваційною рушійною силою співпраці між країнами.

Після Євромайдану ЄС підтримав прагнення України вступити до «економічної інтеграції та політичної асоціації», уклавши Угоду про асоціацію—угоду, яка перевищила можливості української держави для її реалізації. Щоб збільшити цю спроможність, ЄС підтримав реформу державного управління та надав далекоюсяжну допомогу у розбудові спроможності в уряді. З 2014 року європейська інтеграція стала рівносильною відбудові державних структур в Україні. Тому значення євроінтеграції для України виходить за межі імплементації Угоди про асоціацію та поширюється на корінну реформу українських державних структур [4, с. 2]. При тому, паралельно формуються нові процеси в Європейському просторі, серед яких доцільне наголосити на проблемах європейської ідентичності, різноманітності у Європі, оцінка та впровадження Європейської політики та початок справжнього міжкультурного діалогу, що все ще чекають конкретної відповіді.

Угода про асоціацію між Україною, з одного боку, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їх державами-членами, з іншого, від 27 червня 2014 року визначила цілі їх поступового зближення на основі спільних цінностей та її участь у програмах і агенціях, а також посилення співпраці для забезпечення верховенства права та поваги до прав людини та основних свобод [5, с. 92].

Отже, створення та впровадження інновацій є основою технологічного, соціально-економічного та екологічного розвитку українського суспільства як потенційного члена Європейського Співтовариства, а успіх інноваційних економічних перетворень та можливість виходу з кризи залежить від інноваційної політики держави [6, с. 272].

Відповідний Європейський інтеграційний механізм охоплює всі сфери суспільного життя: політичну, економічну, соціальну та інші.

Успішна реалізація євроінтеграційної політики можлива лише за умов систематичного використання державними органами механізмів, спрямованих на реалізацію управлінських рішень та сприяння вирішенню проблем у сфері європейської інтеграції. Ці механізми включають: політичні, інституційно-організаційні, економічні, правові та інформаційні.

Інформаційний механізм реалізації євроінтеграційної політики України є однією зі складових інформаційної політики держави в цілому та спрямований на забезпечення прозорості та публічності євроінтеграційної діяльності нашої держави, сприяє інформуванню широких верств населення про стандарти та цінності Європейського Союзу, переваги співпраці між нашою державою та членами ЄС, сприяє формуванню позитивного міжнародного іміджу України, а також формуванню та функціонуванню єдиного інформаційного простору на демократичних засадах. Він надає інформацію

органам державної влади та інститутам громадянського суспільства, допомагає налагодити їхні контакти та співпрацю для поглибленого аналізу та розробки методів вирішення проблем на шляху до євроінтеграції. Інформаційно-аналітичне забезпечення має бути важливим елементом інформаційного забезпечення, який має сприяти підготовці, прийняттю та реалізації ефективних управлінських рішень у сфері євроінтеграції [7, с. 41].

Враховуючи, що питання врегулювання збройного конфлікту на сході України, і початок війни Росії проти України як поворотного моменту у відносинах між ЄС та Україною, важливо поглянути на євроінтеграцію України з точки зору громадської думки, що є одним із найважливіших чинників ЄС, який може впливати на євроінтеграцію та європеїзацію процесів в Україні [8, с. 23].

Далі, важливою ознакою демократичної державної політики в інформаційній сфері є її відкритість, що передбачає наявність у системі правових відносин широких каналів взаємопроникнення всіх соціальних, економічних і політичних сил. Головною характеристикою відкритості є її соціально-комунікативний характер [9, с. 39]. Відкритість влади — явище багатогранне та складне, воно стосується багатьох сфер функціонування системи державної влади, але головною серед її складових є проблема забезпечення відкритості інформації. Сучасне загальноприйняте в міжнародно-правовій практиці розуміння поняття «інформаційна відкритість державного органу» передбачає, насамперед: свободу доступу до ресурсів інформаційних ресурсів держави та існування дієвої процедури для гарантування цього доступу; наявність у системі органів державної влади механізмів обов'язкового та активного інформування громадян про їх діяльність незалежно від наявності звернень. Оскільки метою інформаційних кампаній є просування певних політичних рішень, роз'яснення та аргументація їх через ЗМІ чи інші засоби комунікації, то можна віднести таку діяльність до одного з видів механізмів обов'язкового інформування громадськості. А отже, самі інформаційні кампанії є способом реалізації концепції влади щодо інформаційної відкритості. На наш погляд, необхідно формувати єдину інформаційну систему, яка б мала належний ступінь захисту та безпеки. При тому, актуальним є забезпечення інформаційної безпеки в контексті гібридної війни в Росію.

Успіх європейської інтеграції значною мірою пов'язаний із інформаційними процесами. Існує прямий зв'язок між обізнаністю людини та її здатністю приймати більш організовані, раціональні та обґрунтовані рішення щодо політики, а отже, позиціонувати себе щодо певних процесів у країні, зокрема євроінтеграційних. Має бути забезпечення механізмом розподілу відповідальності за управління інформаційною політикою з питань європейської інтеграції між органами державної влади, зацікавленими громадськими організаціями, міжнародними донорами та бізнес-структурами. У зв'язку з цим зростає роль громадських інституцій,

завданнями яких є інформування процесів євроінтеграції в Україні та робота з різними цільовими групами, з одного боку, та встановлення контактів між владою та громадянським суспільством у плануванні та плануванні. З іншого боку, реалізуючи інформаційні кампанії про євроінтеграцію, що місцева влада має достатньо інструментів для впливу на громадську думку, але часто ігнорує питання євроінтеграції. Крім того, важливою умовою реалізації стратегії на регіональному рівні є налагодження співпраці між місцевою владою та громадськими організаціями [10, с. 187].

Обравши шлях євроінтеграції, Україна більше не стоїть перед фундаментальною проблемою вибору, а сформувався суспільно-політичний консенсус щодо євроінтеграційної стратегії нашої держави, її перспективною метою є членство в європейських інституційних структурах, таких як ЄС та НАТО. Тому євроінтеграція є засобом модернізації економіки, можливістю залучення великих інвестицій, виходу на Європейське співтовариство та світові ринки тощо.

У політичній сфері це запорука стабільності демократичної політичної системи, поглиблення культури демократії, дотримання прав людини, а в правовій— гармонізація законодавства України зі стандартами ЄС; У сфері безпеки— зміцнення національної безпеки та безпеки наших громадян тощо [11, с. 458-459].

Саме тому процес глобалізації та суспільних трансформацій вимагає невідкладних дій з боку української влади [12, с. 6-8]. Вченими запропоновано три сценарії з метою оцінки потенційні напрямки розвитку України:

- успішна євроінтеграція та повноправне членство в ЄС;
- успішна євроінтеграція без перспективи повноправного членства в ЄС;
- зміна проєвропейського курсу України [13, с. 410-411].

Так як Україна проголосила євроінтеграцію ключовим пріоритетом економічної політики. Прагнення нашої держави відповідати вимогам сучасної світової економічної системи зумовило необхідність розробки інтеграційної стратегії України, це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій, застосування нових технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників, вихід на світові ринки [14, с. 76].

На нашу думку, інформаційна політика в Україні стоїть перед численними викликами та проблемами, які вимагають негайного вирішення та реформування [15, с. 364]. Незважаючи на певний прогрес, українські ЗМІ все ще стикаються з політичним та економічним тиском, що обмежує їхню незалежність та об'єктивність. Це може призводити до поширення дезінформації та фейк-новин, які можуть стати частиною інформаційної війни.

Далі, Україна стикається з проблемою недостатнього контролю за інформацією, яка знаходиться в інтернеті. Це може призводити до поширення

неправдивої або шкідливої інформації, яка може шкодити громадському здоров'ю та безпеці.

Україна також стикається з проблемою кібербезпеки, яка може мати серйозні наслідки для національної безпеки та економіки країни. Недостатній рівень кібербезпеки може призводити до кібератак, які можуть зруйнувати інфраструктуру та забезпечити доступ до конфіденційної інформації.

В ході інформаційної війни, яка має на меті дестабілізувати суспільство та підірвати довіру до державних інституцій, ці питання мають бути віднесені до нагальних. Це може включати в себе поширення дезінформації та фейковин, а також кібератаки на державні інституції та інфраструктуру [16, с. 127].

На нашу думку, щоб вирішити ці проблеми, Україна повинна вжити ряд заходів, включаючи покращення законодавства щодо медіа-свободи та незалежності ЗМІ, підвищення кібербезпеки, розвиток медіаграмотності серед населення та підтримку незалежних ЗМІ.

Отже, українська інформаційна політика щодо налагодження відносин з європейськими країнами базується на узагальненні трагізму української історії [17, с. 49]. Україна постійно звертається до Європи за допомогою у вирішенні своїх економічних та соціальних проблем.

В сучасних умовах інтеграційних процесів для України особливо гостро постало питання обмеженості економічних ресурсів, подолання соціально-економічної кризи, відновлення економічного зростання. Тому фундаментальним і головним питанням становлення європейської ідентичності є формування перспективної української національної ідентичності, де інформаційна політика є основоположним базуючим елементом. Відповідно формування інформаційної політики та забезпечення інформаційної безпеки є ключовим фактором євроінтеграційного процесу України.

Висновки

Актуальність даної наукової роботи визначається необхідністю вивчення інформаційної політики в процесі євроінтеграції у відповідь на кризу, викликану війною.

Стрімкий розвиток суспільства, інформаційних технологій, процес глобалізації значною мірою вплинули на збільшення швидкості створення та поширення інформації, що згодом сформувало нові соціальні та політичні реалії. Це важливо для формування глобального інформаційного суспільства, що загалом стало закономірним процесом, заснованим на безперервному впливі нових інформаційно-комунікаційних технологій на всі сфери життєдіяльності людини. Вивчення інформаційної політики в контексті європейської інтеграції також може виявити виклики та проблеми, з якими стикаються політики та зацікавлені сторони в управлінні цифровою революцією.

Відповідно, серед негативних наслідків цього стала інформаційна війна та гібридна війна, яка несе великі інформаційні ризики. А питання забезпечення інформаційної безпеки українського суспільства в умовах інформаційної війни стало центром уваги в умовах російської агресії з 2014 року.

Інформаційна політика в Україні стикається з багатьма викликами та проблемами, які потребують негайного реагування. Незважаючи на певний прогрес, українські ЗМІ все ще стикаються з політичним та економічним тиском, який обмежує їх незалежність та об'єктивність, що призводить до поширення дезінформації та фейкових новин.

Україна зустрілася з проблемою інформаційної війни, яка спрямована на дестабілізацію суспільства та підриг довіри до державних інституцій.

Недостатній рівень кібербезпеки може призвести до кібератак, які можуть зруйнувати інфраструктуру та забезпечити доступ до конфіденційної інформації.

Для подолання цих проблем Україна має вжити низку заходів, зокрема вдосконалення законодавства про свободу та незалежність ЗМІ, покращення кібербезпеки, розвиток медіакультури серед населення та підтримку незалежних ЗМІ.

З іншого боку, процес євроінтеграції України, який розпочався у 2014 році, поставив перед Україною важливі завдання у напрямку адаптації законодавства та розвитку інформаційної політики нашої держави. Співпраця між Україною та Європейським Союзом відбувається в рамках Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, згідно з якою Україна перебуває в процесі адаптації свого законодавства до європейських правил і стандартів для отримання повноправного членства в Європейському Союзі. В умовах інформаційної війни одним із важливих завдань державної політики є забезпечення прав і свобод громадян, у тому числі прав на інформацію відповідно до статті 50 Конституції України.

Інформаційна політика України в процесі євроінтеграції є ключовим аспектом, оскільки вона впливає на сприйняття України як держави, яка дотримується європейських цінностей та стандартів. Важливою складовою є підвищення рівня інформованості громадян про переваги та можливості, які надає євроінтеграція. Також важливою є створення позитивного іміджу України в Європі та в світі загалом, що сприяє залученню іноземних інвестицій та розвитку міжнародного співробітництва.

Інформаційна політика України в процесі євроінтеграції є важливою з точки зору розвитку країни та її міжнародного статусу. Розробка ефективної інформаційної політики в контексті європейської інтеграції вимагає розуміння законодавчої та нормативної бази, яка регулює впровадження та поширення цифрових технологій у Європі. Тому дослідження інформаційної політики в контексті європейської інтеграції є важливим для політиків, дослідників і практиків для виявлення прогалин і проблем в існуючій

законодавчій базі та пропозиції рішень для ефективного вирішення цих проблем.

Особливості інформаційної політики України в процесі євроінтеграції грають важливу роль у формуванні позитивного іміджу країни на міжнародній арені та забезпеченні взаєморозуміння між українським суспільством та європейськими партнерами.

Перспективами подальших досліджень є визначення особливостей застосування принципів інформаційної політики в Україні, а також вивчення особливостей євроінтеграції в контексті війни.

Список посилань

1. Прохоренко М.М., Мануйлова К.В., Тарасова І.В., Назаров В.В., Денисенко, К.В. (2022). Взаємодія міжнародного правалюдності та міжнародного гуманітарного права: міжнародні стандарти та національний вимір. Інформатології. 2022. Вип.55 (1-2). С.42-52. <https://doi.org/10.32914/i.55.1-2.4>.
2. Подорожній Ю., Болдіжар С., Софілканич О. (2018). Формування стратегії євроінтеграційного розвитку України. Балтійський журнал економічних досліджень. Вип. 4(1). С. 283-292. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-1-283-292>.
3. Suceveanu N. Європейська політика сусідства: практичне дослідження—Молдова як партнер Європейського Союзу In: Revista Moldovenească de Drept Internațional și Relații Internaționale. 2013. No 4(30). С. 9-24.
4. Катаріна В. (2019). Державотворення та європейська інтеграція в Україні. Географія та економіка Євразії. 2019. Вип.60:6. С. 736-754, DOI: 10.1080/15387216.2019.165546
5. Савчук О., Бутенко В. Правове регулювання кримінальної відповідальності за злочини проти довкілля. Архів кримінології та судової експертизи. 2021. Вип. 3. С. 89-95. <https://doi.org/10.32353/acfs.3.2021.09>
6. Паризький І. Державна політика інноваційного розвитку національної економіки: стан та проблеми реалізації. Журнал перспективних досліджень у галузі права та економіки. 2019. Вип. 9(8). С. 2721-2732. doi:10.14505//jarle.v9.8(38).21
7. Козьмініх А.В. Інформаційні механізми євроінтеграційної політики України. Актуальні проблеми політики. 2020. Вип. 65. С. 41-48
8. Левандовська А., Інглот-Бжек, Е. Європейська інтеграція України: перспектива українців і поляків. Регіональний барометр. Аналізи та прогнози. 2015. Вип. 13(3). С.17–24. <https://doi.org/10.56583/br.731>

9. Грицяк Н. В. Інформаційні кампанії як механізм підвищення ефективності реалізації державної політики у сфері євроінтеграції. Стратегічні переваги. 2007. №2. С.37-44.
10. Козьб'ял, К. (2020). Саар і початок європейської інтеграції. Щорічник європейської інтеграції. 2020. Вип. (14). С. 187-198. <https://doi.org/10.14746/rie.2020.14.12>
11. Ляшенко В., Підоричева І., Антонюк В. Європейський дослідницький простір: порівняльний аналіз інституційних передумов та інтеграційних підходів для України. Журнал європейської економіки. 2020. Вип. 19(3). С. 456-481. <https://doi.org/10.35774/jee2020.03.456>
12. Онищенко В. Особливості формування структурної політики в Україні в євроінтеграційному контексті. Економіка і регіон. 2016. № 2. С. 5-12.
13. Шульга В.О. Євроінтеграційні процеси в Україні: здобутки та перспективи. Україна і Європейський Союз: шлях до сталого розвитку : зб. наук. статей за матеріалами І наук. практ. конф. з європ. права. 2018. С. 407-412.
14. Костенко А. М. Інформаційно-комунікативні стратегії євроінтеграції в Україні. Науково-теоретичний альманах Грані. 2019. Вип. 21(11). С. 70-77. <https://doi.org/10.15421/1718154>
15. Юнін О., Севрук В., Павленко С. Пріоритети економічного розвитку України в контексті євроінтеграції. Балтійський журнал економічних досліджень. 2018. Вип. 4(3). С. 358-365. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-3-358-365>
16. Терепищій С., Костенко А. Картографування ландшафтів освіти з кібербезпеки під час війни в Україні 2022. *Studia Warmińskie*, 59. 2022. С. 125–135. <https://doi.org/10.31648/sw.8331>
17. Бем Н. Перспективні напрямки здійснення державної інформаційної політики України в питаннях євроінтеграції. Безпека інформації. 2012. № 2. С. 48-54.

References

1. Prokhorenko, M.M., Manuilova, K.V., Tarasova, I.V., Nazarov, V.V. & Denysenko, K.V. (2022). Interaction of ihrl and ihl in the field human rights promotion: international standards and national dimension. *Informatologia*, 55 (1-2), 42-52. <https://doi.org/10.32914/i.55.1-2.4>
2. Podorozhnii, Y., Boldizhar, S., & Sofilkanich, O. (2018). Formation of European integration development strategy of Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, 4(1), 283-292. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-1-283-292>

3. Suceveanu, N. (2013). La politique européenne de voisinage: etude de cas - la Moldavie le partenaire de l'union européenne. In: Revista Moldovenească de Drept Internațional și Relații Internaționale. nr. 4(30), 9-24.4.
4. Kataryna, W. (2019) State building and European integration in Ukrain. *Eurasian Geography and Economics*, 60:6, 736-754, DOI: 10.1080/15387216.2019.165546.
5. Savchuk, O., & Butenko, V. (2021). Legal regulation of criminal liability for crimes against the environment. *Archives of Criminology and Forensic Sciences*, 3, 89-95. <https://doi.org/10.32353/acfs.3.2021.09>.
6. Paryzkyy, I. (2019). State Policy of Innovative Development of National Economy: Situation and Issues of Implementation. *Journal Of Advanced Research In Law And Economics*, 9(8), 2721-2732. doi:10.14505//jarle.v9.8(38).21.
7. Kozminykh, A. V. (2020) Information mechanisms of Ukraine`s European integration policy. Actual problems of policy. Issue 65. 41-48.
8. Lewandowska, A., & Inglot-Brzęk, E. (2015). European Integration of Ukraine: the Perspective of Ukrainians and Poles. *Regional Barometer. Analyses & Prognoses*, 13(3), 17-24. <https://doi.org/10.56583/br.731>
9. Hrytsiak, N. V. (2007) Information campaigns as a mechanism for increasing the effectiveness of the implementation of state policy in the field of European integration. *Strategic priorities*. №2. 37-44.
10. Koźbiał, K. (2020). Kraj Saary a początki integracji europejskiej. *Rocznik Integracji Europejskiej*, (14), 187-198. <https://doi.org/10.14746/rie.2020.14.12>
11. Liashenko, V., Pidorycheva, I., & Antoniuk, V. (2020). European research area: comparative analysis of institutional prerequisites and integration approaches for Ukraine. *Journal of European Economy*, 19(3), 456-481. <https://doi.org/10.35774/jee2020.03.456>
12. Onyshchenko, V. (2016) Features of the Structural Policy Formation in Ukraine in the European Integration Context. *Економіка і регіон*. № 2. С. 5-12.
13. Shulga, V. O. (2018) European integration processes in Ukraine: achievements and prospects. *Ukraine and the European Union: the path to sustainable development: a collection of scientific articles based on the materials of the First Scientific and Practical Conference on European Law*. 407-412. [in Ukrainian].
14. Kostenko, A. M. (2019). Information and Communication Strategies of European Integration in Ukraine. *Scientific and Theoretical Almanac Grani*, 21(11), 70-77. <https://doi.org/10.15421/1718154> [in Ukrainian].
15. Yunin, O., Sevruk, V., & Pavlenko, S. (2018). Priorities of economic development of ukraine in the context of European

- integration. *Baltic Journal of Economic Studies*, 4(3), 358-365. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-3-358-365>
16. Terepyshchyi, S., & Kostenko, A. (2022). Mapping the Landscapes of Cybersecurity Education during the War in Ukraine 2022. *Studia Warmińskie*, 59, 125–135. <https://doi.org/10.31648/sw.8331>
17. Bem, N. (2012) Perspective directions of implementation of the state information policy of Ukraine in the issue of European integration. *Security of information*. № 2. 48-54. [in Ukrainian].

Svyatoslav Leshyk

Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv, Ukraine)

<http://orcid.org/0009-0003-0333-4233>

e-mail: 7svl@i.ua

FEATURES OF INFORMATION POLICY IN THE EUROPEAN INTEGRATION PROCESS OF UKRAINE

Abstract

The features of information policy in the process of European integration of Ukraine are analyzed.

It is well-founded that the problem of political information in the European integration process of Ukraine is at the center of the search for the informatization of Ukrainian society.

It is argued that in order to solve these issues, it is necessary to evaluate legislation and scientific and practical developments and research in the field of information policy of Ukraine. A comparison of the law of the EU and Ukraine is shown, as well as an analysis of the prospects for European integration of Ukraine in the information sphere. Accordingly, the question arises of the lack of proper practice and effectiveness of information policy in the process of European integration of Ukraine. By comparing the experience of the EU and Ukraine, it is shown that the study of information policy in the context of European integration is urgent in the context of war, as it helps to understand how policymakers can reduce the digital divide, promote digital integration and encourage digital innovation to increase competitiveness, employment and societal well-being. The development of an effective information policy in the context of European integration requires an understanding of the legislative and regulatory framework that regulates the introduction and spread of digital technologies in Europe.

Keywords: human rights and freedoms, European integration, politics, information, war, legal protection.

Стаття надійшла до редакції 09.04.24

© Лешик С. В., 2024